

tilkommer Staten, kunde man sige, idet de nu ligger inde med Formue- og Indtægts-skatten, som skal svares til Staten, men opkræves af Kommunerne. Det varer i Almindelighed 3 Maaneder, inden den kommer ind til Kommunen, og saa varer det i Almindelighed atter 3 Maaneder, inden Beløbet kommer ind til Staten. Staten lider altsaa et Rentetab, ved at Kommunerne saa længe ligger inde med dette Beløb.

Det ærede Medlem for Horsens-Kredsen (Hans Nielsen) berørte atter et vestindisk Klagemaal. Jeg kendte i øvrigt dette, og det er allerede sendt det vestindiske Gubernement til Undersøgelse. Men naar det ærede Medlem nævnede, at nogle Gendarmere skulde have overkørt en Mand paa Landevejen, og at dette Spørgsmaal ikke var behørigt bragt for Domstolene derovre, maa jeg maaske dog oplyse, at det har vist sig ved den senere anstillede Undersøgelse, at det var en hvid Mand, der blev overkørt, saa i og for sig er det ikke noget Negerspørgsmaal. Der kan her være Tale om en Anke mod Gendarmene, men det var ikke en Neger, der led Uret ved den Lejlighed. Det var to hvide Mænd, der overkørte en hvid, og et saadant Tilfælde ligger som bekendt udenfor Negerspørgsmaalet.

Det ærede Medlem fra Vonsild (Rasmus Hansen-Stavnsbjerg) rettede en Henvendelse til mig angaaende Grænsegendarmerikorpset. Det ærede Medlem mente, at Gendarmene burde beklædes og bevæbnes anderledes. Jeg har i Fjor, ikke alene paa det ærede Medlems Henstilling, men dog ogsaa paa Grund af den, faaet gennemført, at de blev anderledes beredne. Man havde givet dem nogle smaa islandske Heste, som de ikke tog sig vel ud paa, saa man syntes, at Korpset ikke fik den Anseelse, det burde have ved Grænsen og overfor Vagabonderne — Korpset har jo to Opgaver, dels at være Toldpoliti, dels at være almindeligt Politi —, og det ærede Medlems Henstilling i saa Henseende hørte jeg beredvilligt paa, jeg syntes, det ærede Medlem havde fuldkommen Ret. Om det nu er rigtigt at bevæbne Gendarmene med Revolver i Stedet for med Karabin, er dog et Spørgsmaal. Meningen er jo, at de skal benytte deres Vaaben saa lidt som muligt, og det kan dog nok være, at Revolveren ligger lettere i Haanden end den forholdsvis svære Karabin. Det kan ogsaa være, at Karabinen indgyder Vagabonderne større Skræk, thi den kan ses, medens Revolveren bæres ret skjult ved

Bæltet. Imidlertid har en tidligere Finansminister stillet sig ret imødekommende overfor denne Henstilling, men jeg maa fremhæve, at Korpsets Chef fraraaer en saadan Ombytning af Vaaben. Uniformspørgsmaalet maa udskydes til en senere Tid. Om Bevæbningen maa jeg fremdeles sige, at Sagen ikke godt kan afgøres i dette Finansaar. Som man ved, gør Gendarmerikorpset nu en Art militær Tjeneste, og det vilde vist være et højst uheldigt Øjeblik til paa en Maade at afvæbne dem.

Endelig har jeg tilbage det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel), som jeg har gemt til sidst — man gemmer, som bekendt, det bedste til sidst. Det store Spørgsmaal, som det ærede Medlem beskæftigede sig med i Formiddag, har jeg ikke noget at gøre med. Den Minister, som han — ikke uden Lidenskab og Alvor — henvendte sig til, var min ærede Kollega, Trafikministeren, men den Skaal, det ærede Medlem udøste over Trafikministerens Hoved, ramte ham egentlig ikke, han var nemlig desværre ikke til Stede og har altsaa ikke hørt det ærede Medlems Udvikling. Jeg tør ikke komme ind paa den, ihvorvel den ogsaa nok kunde opfordre en Finansminister til nogle Udtalelser. Det ærede Medlem har derimod beskæftiget sig med 3 smaa — synes jeg — Spørgsmaal overfor mig.

Det ene er Spørgsmaalet om en Ombygning af et Kvarter her i København. Der forlanger det ærede Medlem af mig et bestemt Ja eller Nej til, om jeg som Finansminister vil foreslaa — mere kan det ikke være, jeg kan ikke som Finansminister selv bevilge Penge — Rigsdagen at yde et betydeligt Laan til Københavns Kommune. Jeg har dertil svaret, at for at Ministeriet skulde tage Stilling dertil, maatte Københavns Kommune først bestemme sig til at ombygge Kvarteret og til at forlange et Laan dertil af Ministeriet, det maa dog siges, at være den almindelige Fremgangsmaade i saadanne Spørgsmaal. Det ærede Medlem siger, at hvis han kunde faa et Ja fra Finansministeren, „ville vi gaa sikrere og tryggere frem for at føre dette igennem“. Jeg vil

Rettelser.

Sp. 702, Lin. 24 f. o.: „500—600 Kr.“, læs: 5,000—6,000 Kr.

— 706, Lin. 4 f. o.: „Mængde, Forhold eller Minimum“, læs: Mængdeforhold eller i Minimum.